

2016-02-12

Miljö- och energidepartementet,
Energienheten
Magnus Blumer
103 33 Stockholm
m.registrator@regeringskansliet,
m.remisser-energi@regeringskansliet.se,
magnus.blumer@regeringskansliet.se

En samlad torvprövning

Regeringen föreslår i promemorian Ds 2015:54, En samlad torvprövning, att energitorvtäkter ska regleras på samma sätt som odlingstorvtäkter. Lagen om vissa torvfyndigheter och förordningen om vissa torvfyndigheter föreslås upphävas samt att motsvarande ändringar görs i miljöbalken och en handfull andra lagar och förordningar.

LRF stödjer regeringen förslag och de skäl som anförs för att slopa koncessionssystemet. Förslaget innebär att en dubbelreglering försvinner och att markägarna får en ökad rådighet över torvmarken.

Några synpunkter:

LRF anser att gränserna för anmälan >5 ha och tillstånd >150 ha med nämnda volymer bruten torv är rimliga.

Naturvårdsverket för register över de tillståndspliktiga täkter som idag bryter odlingstorv och strötorv och föreslås få registeransvar för tillståndspliktiga nya täkter som utvinner energitorv. LRF menar att Naturvårdsverket bör få uppdraget att även föra register över de täkter för energitorv som idag har koncession enligt lagen om vissa torvfyndigheter.

Om förlängning av befintlig koncession begärs, så menar LRF att lämpliga lagtexter ska ändras så att en förlängning endast kan ske med markägarens/markägarnas samtycke.

Konsekvensanalysen är torvtig om hur markägaren kan påverkas vid återställande av torvtäkt efter koncession, till exempel om återställandet innebär skogsplantering och fortsatt markavvattning. Eventuella oklarheter som kan innebära ett oväntat ansvar för markägaren bör undanröjas i övergångsbestämmelser.

LRF delar rapportens beskrivning av att det finns dikade torvmarker med låga naturvärden som är lämpliga för torvbrytning. Det är väl känt att torvmarker avger växthusgaser bland annat genom oxidation av torven. Utsläppen är stora och uppgifterna varierar mellan ca 11 milj. ton CO₂e och över 20 milj. ton CO₂e. Dessa utsläpp är större än de som hela jordbruket avger på 7,1 - 10,1 milj. ton CO₂e beroende på redovisningssätt.

Ett effektivt sätt att minska avgången av växthusgaser är att höja vattennivån och anlägga våtmark. När det övre torvlagret är näringsrikt, finns risk för att marken avger metan, som är en stark växthusgas. Detta markskikt är intressant att bryta och åtminstone som odlingstorv. Ett sätt att kompensera för avgången av koldioxid är att plantera träd och tillföra växtnäring för att få en stark tillväxt och kolbindning.

Idag redovisas inte avgången av växthusgaser från torvmarker. Det finns inte heller några analyser på om det är mer kostnadseffektivt att åtgärda dessa utsläpp jämfört med andra i samhället och inte hur åtgärder i så fall skulle finansieras.

LRFs uppfattning är att utsläpp från dikade torvmarker bör hanteras i särskild ordning. Dikningen är genomförd med kraftigt ekonomiskt stöd från samhället, främst med syftet att skapa mer odlingsmark. Därför bör staten ta ansvar för en åtgärdsplan om hur avgången av växthusgaser från dikade torvmarker kan minskas och hur åtgärderna bör finansieras. LRF anser att dagens jord och skogsbruk inte kan lastas för denna kostnad utan att den bör finansieras till exempel via koldioxidskatten.

Det bör gälla även i de fall återställandet inte är reglerat i konsessionen.

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

Isabel Moretti

Chef enheten Energi och miljö